

ligt, eensartet Maade, saavel som ogsaa samtids- dig dermed at tage under Overveielse, hvorvidt lignende Erstatningsfordring fra 1848 kan antages at ville blive tilstrækkelig dækket ved Udbetaling af de to Trediedeel af dennes Totalsum for hvert Amt.

Denne, i saadan Hensigt sammentraadte, Commission bemærker foreløbig:

Uagtet den danske Commissair, ifølge Baabenstilstands-Conventionens 7de Artikel, ikke vil undlade at gjøre Fordring paa, at de Penge, som Indvaanerne have betalt til Fjenden istedetfor Natural-Udelsler af Fødemidler, saavel som at Kjøbesummen for det af den fjendtlige Intendantur folgte, i Landet requirerede, Korn og Dvæg maae blive betragtede som Penge-Contributioner, vil det dog være rigtigst, ikke at tage Hensyn til den uvisse Opnaaelse heraf, ved at fremsætte Erstatningskravet for den danske Regjering, men tvertimod at inddrage ogsaa disse Fordringer under Beregningen; hvilket ligeledes tages tilfølgende for de Præstationer, der af Landet ere udredte fra den 18de Juli, til Fjendens Udgang af Landet; thi den eventuelle Erstatning for disse to Gjenstande vil, saafremt denne opnaaes fra preussisk Side, tilfalde de danske Finantser.

Derimod maa det, efter Conventionen, ansees utvivlsomt, at directe udfreyne Penge og Beløbet af Taxationssummen for udfreyne Heste kunne udelades af Beregningen over Amternes Erstatningskrav; kun, at det i Slutningen af Beregningen berøres som anmeldt for den danske Commissair.

Hvad dernæst Gjenstanden selv betræffer, skulde man ikke undlade at meddele Følgende:

Den gangbare Priis paa Forpleiningsgjenstandene kan ikke i Amtene være ganske den samme; imidlertid vil Forskjellen ikke være af saadan Betydning, at denne kan afholde fra en Overenskomst om en lige Løstbestemmelse for denne Slags Udelsler, hvorved Vilkaarlighed fra de enkelte Communes Side falder bort, og Alle fæe en lige Ret.

Saaledes findes følgende Løst at være antagelig saavel for de efter Paaligning udfreyne, som for de efter Dyrighedens Foranstaltning af Enkelte leverede, eller hos disse borttagne Forpleiningsgjenstande, under Hensyn

til, at et af Fjenden occuperet District ikke kan vente at faae en fuldstændig Betaling for Leverancer, og i Betragtning af, at disse ofte ei heller have været af bedste Slags; men paa den anden Side ere ogsaa Prisene ansatte saalave, at de, efter vor Formening, neppe ville kunne taale en yderligere Nedsættelse:

1 Tønde Havre til	2 Rbd. 32 §.
1 Tønde Byg	3 — " —
1 Tønde Rug	3 — " —
1 Pund Brød	" — 1½ —
1 Pund Kjød	" — 12 —
1 Pund røget Fleff	" — 19 —
1 Pund Gryn	" — 3 —
1 Lpd. Hø	" — 12 —
1 Lpd. Halm	" — 6 —
1 Pot Kornbrændeviin	" — 13 —
1 Pund Riis	" — 11 —
1 Pund Caffee	" — 20 —
1 Pund Salt	" — 1½ —
1 Pund Erter	" — 1½ —
1 Favn skaaret Brænde paa Landet	6 — " —
1 do. i Kjøbstæderne	8 — " —

Naar levende Vægt paa Dvæg er anført, reduceres denne til Kjødvægt ved Fradrag af det Halve; saaledes bliver 100 Pd. levende Vægt at betale for 50 Pd. Kjødvægt med den ovenfor bestemte Priis, 12 §. for Pundet.

Naar Dvæg er taxeret, efter Forpleiningscommissionens Foranstaltning, til et bestemt Pengebeløb, følges denne Ansættelse.

De ommeldte Bestemmelser lide imidlertid for Ribe Amts Vedkommende, med Hensyn til at det var særdeles fedt Dvæg, som derfra blev leveret, den Undtagelse, at der fra den levende Vægt, i de første 2/3 af Occupations-tiden, kun afdrages 2/3, saa at de øvrige 2/3 blive anseete for Kjødvægt.

Har Dyrigheden kjøbt Forpleiningsgjenstande, levende Dvæg derunder indbefattet, lægges Priisen i den derom indgaaede Contract til Grund.

Hvor en nu synlig Bestadigelse maatte være tilføiet Hunsbygning, Mark og Eng samt Støve, bliver dennes Størrelse under Veiledning af en dertil ansat Ingenieur-Officer, at bestemme ved edelig Taxation af dertil fra Retten udvænte sagkyndige Mand; men hvor intet Spor er tilbage af en fæet